

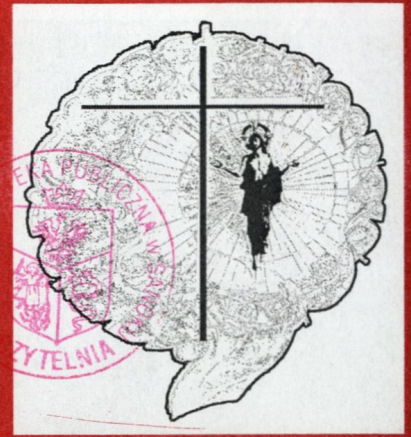
SANOK

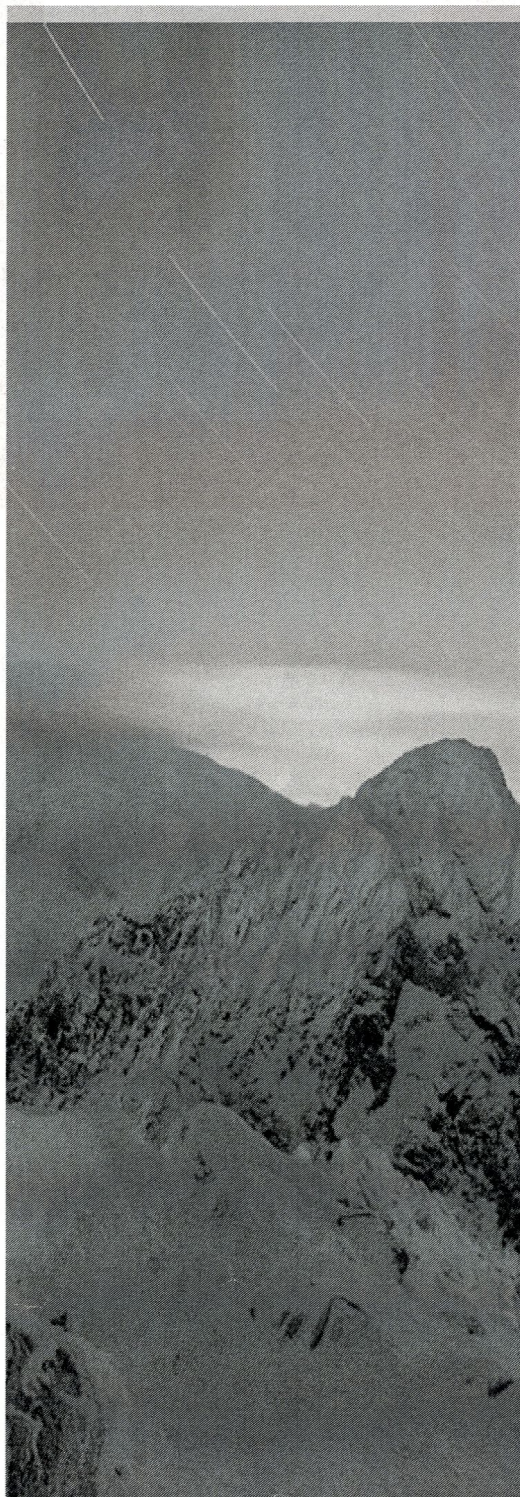

CHRYSTUSEM W ŻYCIU

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA

ISSN 1734-1078

MARZEC

9	środa	Środa Popielcowa
19	sobota	Uroczystość św. Józefa – Oblubieńca NMP. Józef pochodził z rodu króla Dawida. Mimo wysokiego pochodzenia Józef nie posiadał żadnego majątku. Na życie zarabiał stolarstwem i pracą jako cieśla. Zaręczony z Maryją, Józef stanął przed tajemnicą cudownego poczęcia. Św. Józef nie był według ciała ojcem Chrystusa. Był nim jednak według prawa żydowskiego jako prawomocny małżonek Maryi. Po narodzinach Jezusa, nadaniu Mu imienia i przedstawieniu w świątyni, w obliczu prześladowania ucieka z Matką i Dzieckiem do Egiptu. Po śmierci Heroda wraca do Nazaretu. Po raz ostatni Józef pojawia się na kartach Pisma Świętego podczas pielgrzymki z dwunastoletnim Jezusem do Jerozolimy. Potem Ewangelie o Nim milczą.
25	piątek	Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Ta uroczystość przypomina nam o tym wielkim zdażeniu, kiedy Archanioł Gabriel przychodzi do Maryi, niewiasty z Nazaretu, by zwiastować Jej, że to na Niej wypełnią się obietnice proroków, a Jej Syn który się pocznie w dziewiczy sposób za sprawą Ducha Świętego, będzie Synem samego Boga. Od tej chwili Dziecię Jezus rozwija się w łonie Matki.

KWIECIEŃ

1	piątek	I piątek miesiąca
2	sobota	I sobota miesiąca

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Zenon Feresz, Zespół Redakcyjny
druk z materiałów powierzonych
Drukarnia „Piast Kołodziej”,
Sanok, ul. Cegielniana 54,
tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adyustacji tekstów

e-mail: chrystuskrol@home.pl

www.chrystuskrol.home.pl

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki
na gazety, bądź w formie mailowej na adres: **chrystuskrol@home.pl**

Środa Popielcowa

Dzień, który rozpoczyna w Kościele katolickim okres Wielkiego Postu czyli czterdziestodniowej pokuty - przypada w tym roku 25 lutego. Ten dzień ma pobudzić katolików do podjęcia zdecydowanej drogi osobistej odnowy i nawrócenia.

Wielki Post zakończy się w Wielki Czwartek 9 kwietnia, kiedy to katolicy rozpoczną obchody Triduum Paschalnego Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa. Niedziela Wielkanocna przypada w tym roku 12 kwietnia. W Środę Popielcową katolicy rozpoczynają czterdziestodniowy post. Liczba 40 stanowi w Piśmie Świętym wyraz pewnej dłuższej całości, czasu przeznaczono na jakieś konkretne zadanie człowieka lub zbawcze działanie Boga. W Wielkim Poście Kościół odczytuje i przeżywa nie tylko czterdzieści dni spędzonych przez Jezusa na pustyni na modlitwie i poście przed rozpoczęciem Jego publicznej misji, ale i trzy inne wielkie wydarzenia biblijne: czterdzieści dni powszechnego potopu, po których Bóg zawarł przymierze z Noem; czterdzieści lat pielgrzymowania Izraela po pustyni ku ziemi obiecanej; czterdzieści dni przebywania Mojżesza na Górze Synaj, gdzie otrzymał on od Jahwe Tablice Prawa.

Okresy i dni pokuty są w Kościele katolickim specjalnym czasem ćwiczeń duchowych, liturgii pokutnej, pielgrzymek o charakterze pokutnym, dobrowolnych wyrzeczeń, jak post i jałmużna, braterskiego dzielenia się z innymi, m.in. poprzez inicjowanie dzieł charytatywnych i misyjnych. Z liturgii znika radosne „Alleluja” i „Chwała na wysokości Bogu”, a kolorem szat liturgicznych staje się fiolet. Istotą pozostaje przygotowanie wspólnoty wiernych do największego święta chrześcijan, jakim jest Wielkanoc.

Wielki Post jest także okresem przygotowania katechumenów do chrztu. Każda niedziela wprowadzała w kolejne tajemnice wiary, a na Wielkanoc podczas Wigilii Paschalnej udzielany jest sam chrzest.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa przygotowanie do świąt Zmartwychwstania trwało tylko 40 go -

dzin. W późniejszym czasie przygotowania zabierały cały tydzień, aż wreszcie ok. V w. czas ten wydłużył się. Po raz pierwszy o poście trwającym czterdzieści dni wspomina św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r.

Tradycyjnemu obrzędowi posypywania głów popiołem towarzyszą w Środę Popielcową słowa: „Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz” albo „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”.

Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty znany jest w wielu kulturach i tradycjach. Znajdujemy go zarówno w starożytnym Egipcie i Grecji, jak i u plemion indiańskich oraz oczywiście na kartach Biblii, np. w Księdze Jonasza czy Joela.

Liturgiczna adaptacja tego zwyczaju pojawia się jednak dopiero w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W następnym wieku papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. Z tego też czasu pochodzi zwyczaj, że popiół do posypywania głów wiernych pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedzającego roku.

„My”

Wracamy wieczorem
i klucz w drzwiach.
Szklany ekran
kusi szklanym dobrobytem.
Tymczasem za ścianą
dłonie uzbrojone w nienawiść
zabijają.
Małe usta pytają niemo
dlaczego???

Szyby płaczą
deszczem
bezsilności.
Autobusy cicho
zamykają oczy świateł;
bo znów nazwą ciemnymi.
Gazety zachłystują się plotkami
o wyczynach gwiazdek.
Okładki pełne obrońców...
tylko nikt nie woła
gdy matka
mówi,
dziecko,
tato wyjechał,
bo nie mamy na chleb.
Gdzie jest miłość,
CZY JEST JESZCZE
MIEJSCE DLA BOGA?

Stanisław Konieczny

„Bierzmowany człowiekiem dojrzałej wiary”

Rekolekcje przed bierzmowaniem

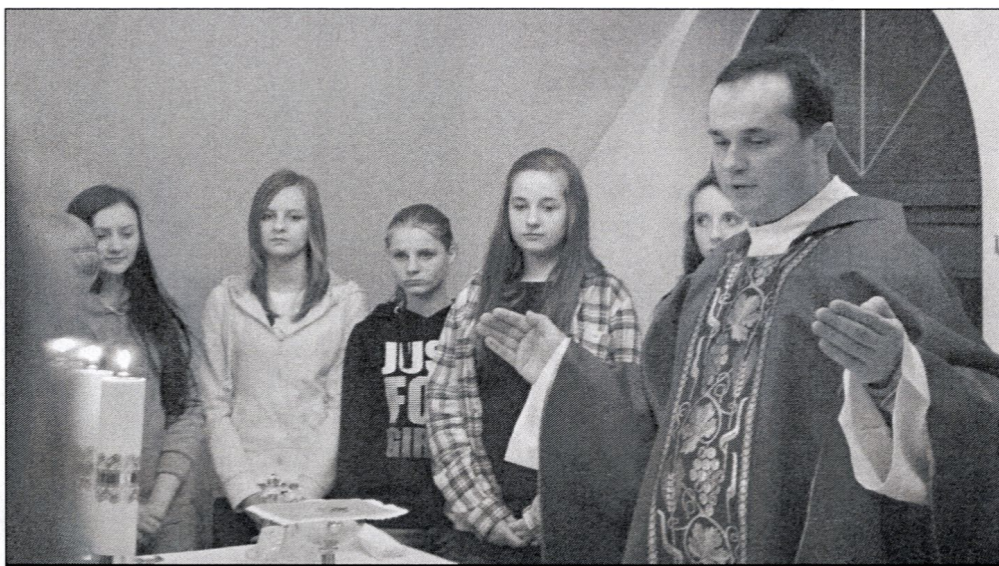
Jak co roku młodzież Gimnazjum nr 4 w Sanoku przygotowująca się do sakramentu bierzmowania uczestniczyła w rekolekcjach zamkniętych. Tegoroczne rekolekcje odbywały się w dwóch turnusach: w domu rekolekcyjnym w Strachocinie. W każdym turnusie brało udział ponad 40 osób. Młodzi, którzy przybyli do domu rekolekcyjnego - sam na sam z Chrystusem, pod jednym dachem, spędzali niecałe trzy dni, po to aby się wyciszyć, wsłuchać w Jego głos i „zajrzeć w głąb swojej duszy”, jak również prosić Ducha Świętego o Jego Dary, aby mogli swoją wiarę mężnie wyznawać i według niej żyć.

Prowadzącym tegoroczne rekolekcje był: Ks. Jacek Michno, który poprzez nauki, konferencje i spotkania z młodzieżą starał się ukazać Chrystusa jako Miłosiernego Pana i Przyjaciela, który obdarza swoją miłością i miłosierdziem, który ciągle posyła Ducha świętego, aby napełniał swoimi darami.

Czas rekolekcji był czasem niezwykłych łask, za co pragnę podziękować Księdzu prowadzącemu, jak i Ks. Krzysztofowi H. i Zenonowi F. za pomoc w prowadzeniu rekolekcji.

W imieniu młodzieży uczestniczącej w rekolekcjach i przygotowujących się do przyjęcia sakramentu bierzmowania pragniemy przekazać wyrazy wdzięczności Ks. Jackowi Michno który przewodniczył tym rekolekcjom i je prowadził. Kapłanom parafii Chrystusa Króla w Sanoku Ks. Krzysztofowi Hassingerowi i Ks. Zenowi Fereszowi za posługę sakramentu pokuty. Dziękujemy animatorom którzy pomagali młodzieży w godnym przeżyciu tych rekolekcji.

Jezus Chrystus, Pan serc ludzkich
Niech łaskami Was obdarzy,
Aby pokój – odblask nieba.
Nie gaś nigdy z Waszej twarzy.

PROGRAM REKOLEKJI WIELKOPOSTNYCH DLA SZKOŁY PODSTAWOWEJ I GIMNAZJUM W PARAFII CHRYSZTUSA KRÓLA W SANOKU

PONIEDZIAŁEK 21 III 2011

- SP {
- 9.00 – Zawiązanie wspólnoty /kościół/ szkoła podstawowa
 - 9.20 – Nauka Rekolekcyjna – szkoła podstawowa
 - 10.00 – Msza Święta z nauką rekolekcyjną – szkoła podstawowa
 - 11.00 – Nauka Rekolekcyjna dla gimnazjum
 - 11.45 – Śpiew i przygotowanie do Eucharystii
 - 12.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną – gimnazjum

WTOREK 22 III 2011

- SP {
- 9.00 – Nauka Rekolekcyjna – szkoła podstawowa
 - 9.45 – Śpiew i przygotowanie do Eucharystii
 - 10.00 – Msza Święta z nauką rekolekcyjną – szkoła podstawowa
 - 11.00 – Nauka Rekolekcyjna – gimnazjum
 - 11.45 – Śpiew i przygotowanie do Eucharystii
 - 12.00 – Msza św. z nauką rekolekcyjną dla gimnazjum
 - SP – Droga Krzyżowa dla dzieci i młodzieży.

ŚRODA 23 III 2011

- SP {
- 9.00 – Nabożeństwo pokutne i Spowiedź św. – szkoła podstawowa
 - 9.45 – Śpiew i przygotowanie do Eucharystii
 - 10.00 – Msza Święta z błogosławieństwem na zakończenie rekolekcji – szkoła podstawowa
 - 11.00 – Nabożeństwo pokutne i Spowiedź św. – gimnazjum
 - 11.45 – Śpiew i przygotowanie do Eucharystii
 - 12.00 – Msza św. z błogosławieństwem na zakończenie rekolekcji dla gimnazjum

Historia Drogi Krzyżowej: W drodze z cierpiącym Zbawicielem

Nasi przodkowie już wiele stuleci temu starali się stworzyć taki rodzaj nabożeństwa, które pozwoliłoby im szczególnie głęboko przeżywać Mękę Zbawiciela. Tak powstała Droga Krzyżowa.

Mniej więcej 800-900 lat temu na zachodzie Europy, a nieco później u nas, pobożność chrześcijan zaczęła się zmieniać. Dawniej więcej mówiono o potędze Boga, nawet jeśli przedstawiano Go na krzyżu, to nie cierpiącego, lecz triumfującego. Wynikało to z rywalizacji chrześcijaństwa we wczesnym średniowieczu z kultami pogańskimi. Księża chcieli przekonać swoich nowych wiernych, że Bóg, w którego uwierzyli jest potężniejszy od bożków, w których wierzyli ich dziadowie. Potem dopiero ludzie zaczęli dostrzegać właściwy wymiar Ofiary Chrystusa. I zapragnęli ją zrozumieć i przeżyć...

Wielkim przeżyciem dla Europejczyków okazało się poznanie miejsc Męki Pańskiej podczas wypraw krzyżowych. Dwa posługujące ludziom w miastach nowo utworzone zakony – franciszkanie i dominikanie, zaczęli wówczas organizować tzw. nabożeństwa upadków Jezusa. Kiedy franciszkanie, w I połowie XIV wieku, przejęli opiekę nad sanktuariami jerozolimskimi rozwinął się kult „dróg”, czyli przejścia Chrystusa z pretorium Piłata, gdzie zapadł wyrok, na Golgotę, gdzie został wykonany.

Z połączenia tych dwóch nabożeństw powstały stacje Drogi Krzyżowej. Nazwę wprowadził w 1458 roku W. Wey. Odwiedzanie Ziemi Świętej przez wielu pielgrzymów sprawiało, że po powrocie do domu starali się o stworzenie namiastki Jerozolimy, by łatwiej odczuć to, co przeżywali w miejscu Męki Zbawiciela. Począwszy od XV wieku w całej Europie wznoszono więc budowle przypominające jerozolimskie. Zespoły tych budowli zaczęto nazywać kalwariami. Pierwsza Kalwaria powstała w latach 1405-1420 w południowej Hiszpanii. Założył ją dominikanin, bł. Alvaro z Kordowy w górach Sierra Morena. Następne Kalwarie stanowiły coraz większe obiekty sakralne, np. Kalwaria w Plougastral w Bretanii miała 200 kaplic i figur. Początkowo liczba stacji Drogi Krzyżowej pozostawała nie ustalona – było ich 7, 9, 12, 18 itd.; różnie lokowano też

punkt wyjścia nabożeństwa (Wieczernik, Ogrójec, pałac Piłata).

W obecnej postaci Droga Krzyżowa została ukształtowana w XVIII wieku.

W XVI wieku Droga Krzyżowa stała się w Polsce popularnym nabożeństwem. Pierwsza kalwaria w naszym kraju zawdzięcza swoje powstanie wojewodzie krakowskiemu Mikołajowi Zebrzydowskiemu. Zebrzydowski w 1605 r. przeczytał książkę Chrystiana Adrichomiusa opisującą Jerozolimę w czasach Chrystusa. Były tam wyliczone miejsca uświęcone męką Jezusa oraz podane odległości między poszczególnymi miejscami. Autor zachęcał czytelników, aby takie stacje odtwarzali koło swych domów, by rozważać tam cierpienia Chrystusa. Zebrzydowski zapalił się do tego pomysłu tym bardziej, że dopatrywał się w swych dobach znacznego podobieństwa terenu do położenia Jerozolimy. Wojewoda mieszkał wówczas w zamku w Lanckoronie. Sąsiednia Góra Żarek przypominała mu wzgórze Golgoty, rzeczka Skawinka – jerozolimski potok Cedron, Góra Lanckorońska – Górę Oliwną. Ksiądz Feliks Żebrowski, wychowawca syna wojewody, rozmierzył teren i pomógł Zebrzydowskiemu ustalić miejsca poszczególnych stacji. W tych miejscach w następnych latach budowano później kaplice. Nie wszystko dało się odtworzyć dokładnie tak, jak w Jerozolimie. Odległości między poszczególnymi miejscami były zwykle dłuższe,

ale Zebrzydowski wychodził z założenia, że „za jeden krok Chrystusa winniśmy zrobić i dziesięć”.

Kalwaria Zebrzydowska, bo tak nazwano później miejscowość, która powstała przy kalwarii, już w XVII wieku ściągała tłumy pielgrzymów. Ojcowie Bernardyni, których w 1600 roku sprowadził do swych dóbr Zebrzydowski, prowadzili wiernych świeżo wyznaczonymi drózkami. Nabożeństwo zaczynało się od Wieczernika lub od Ogrójca i dzieliło się na Drogę Pojmania i Drogę Krzyżową. W epoce baroku pielgrzymi starali się przejść drogę Chrystusa w czasie realnym, takim w jakim miały miejsce poszczególne wydarzenia, czyli np. spędzali noc w piwnicy pałacu Kajfasza. Wieść o nowym „jerozolimskim nabożeństwie”, jak je nazwano, rozeszła się szybko. Do r. 1632 odwiedziło Kalwarię ponad piętnastu biskupów polskich. Przybywali także pielgrzymi z sąsiednich krajów (w r. 1614 książe cieszyński Adam Waclaw, w 1615 arcybiskup Strzegomia kardynał Jerzy Forcacz). W 1621 dziękował tam za obronę Chocimia królewicz Władysław, przybywali też hetmani Stanisław Lubomirski i Stanisław Koniecpolski. Wkrótce podobne kalwarie zaczęły powstawać w innych częściach kraju. Natomiast najstarszy z zachowanych polskich tekstów nabożeństw Drogi Krzyżowej, opatrzony tytułem „Sposób nabożeństwa droga krzyżowa nazywanego”, wydany został we Wrocławiu w roku 1731.

SYMBOLE

ich znaczenie i przesłanie

WIELKI POST

Rola Wielkiego Postu w roku liturgicznym jest bardzo ważna. Czas ten pomaga nam przeżyć tajemnice naszego zbawienia i doświadczyć ich przez nas samych. Liturgia pod tym względem proponuje różne znaki i symbole, czerpiąc obficie z utartej wcześniej tradycji ludzkiej, której Bóg przydaje zbawczą treść. Warto przyjrzeć się tym symbolom i znakom, by zrozumieć przesłanie zbawczego planu Boga również w stosunku do każdego z nas.

Okres czterdziestu dni

Wielki Post trwa 40 dni. Jest to liczba symboliczna na oznaczenie specjalnego czasu przygotowania na rzeczywiste spotkanie z Bogiem. Człowiek, z racji swojej małości i grzeszności, potrzebuje stanąć przed Bogiem odpowiednio przygotowany, a do tego potrzebny mu jest najpierw czas. Prorocy długo przygotowywali się na spotkanie z Bogiem, szczególnie wtedy, kiedy czekała ich ważna do spełnienia misja. Mojżesz przez 40 dni i nocy przebywał na górze Synaj poszcząc, by otrzymać wreszcie tablice 10 przykazań. Eliasz, mocą pokarmu niebieskiego, szedł przez 40 dni i 40 nocy aż do Bożej góry Horeb, by doświadczyć spotkania z Bogiem w postaci cichego poszumu wiatru. Nawet pogańscy Niniwici, dzięki pracy Jonasza, potrafili przez 40 dni pościć, by przebłagać Boga i przekonać Go do ocalenia ich miasta od zagłady. Tym bardziej Jezus, idąc za przykładem tego symbolicznego znaku, udaje się na pustynię, by przez 40 dni przygotować się do swojej misji zbawczej. Każdy z nas w okresie Wielkiego Postu otrzymuje swoje 40 dni, czas na przygotowanie do szczególnego spotkania z Bogiem w tajemnicy zbawienia.

Przebywanie na pustyni

Okres 40 dni przygotowania na spotkanie z Bogiem ma również szczególne miejsce: na pustyni, z dala od zgiełku świata i jego uciech, tzn. w ciszy, tam, gdzie rzeczywiście można Boga usłyszeć w głębi swojego serca. Oddalenie pustyn-

ne, niekoniecznie musi oznaczać dokładnie pustynię. Chodzi raczej o każde miejsce odosobnienia, które bardziej sprzyja temu spotkaniu. Prorocy i rzesze świętych z reguły wybierali pustynie, gdzie z powodu braku pokarmu i wody, doświadczały swojej niewystarczalności,

a tym samym głębszego pragnienia Boga. Taki jest również przypadek Jezusa, który po ludzku chce nam pokazać, gdzie najpierw należy szukać Boga: z dala od zgiełku świata w głębokiej ciszy własnego serca. Tę pustynię czy oddalenie musimy sobie zapewnić sami, żyjąc z dala od hulanki i zabaw tego świata.

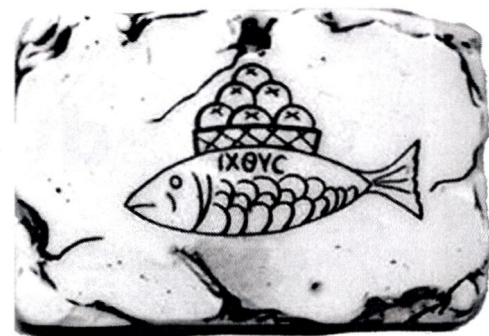
Posypanie głowy popiołem

Gest posypania głowy popiołem jest pierwszym momentem i znakiem wejścia człowieka na drogę spotkania z Bogiem. Przebywanie na pustyni, by nie było jałowe, wiąże się najpierw z przyjęciem odpowiedniej postawy wewnętrznej człowieka: przyznanie się do własnej niegodności i grzeszności. Jest to znak uznania swojej pozycji i miejsca w obliczu Boskiego majestatu i miłosierdzia, które nazywa się pokorą. W tradycji Izraela, oprócz innych znaczeń: smutku, bólu

i żałoby, wyrażał go zewnętrzny gest posypania głowy popiołem. Stawiał on człowieka w prawidłowej, pokornej, postawie do Boga przypominając, że jest nikim (prochem) ze swoją pychą (Z prochu powstałeś i w proch się obrócisz). Dlatego potrzebuje nawrócenia, co przypominają słowa kapłana podczas posypania popiołem: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

Post, jałmużna i modlitwa

Postawa pokory (wyrażona w posypaniu głowy popiołem) wprowadza człowieka w atmosferę pustyni, czyli koniecznego odosobnienia, gdzie odbywa się powolny proces spotkania z Bogiem. Atmosferę tę stwarzają: post, jałmużna i modlitwa, trzy podstawowe biblijne działania człowieka jako swoiste znaki jego nawrócenia i pokory. Wszystkie te elementy były wcześniej wykorzystywane przez proroków Izraela i świętych Kościoła, już nie mówiąc o samym Jezusie, który na pustyni pościł i modlił się, by w swoim czasie oddać życie na krzyżu. Działania te w efekcie są wyrazem naszej miłości, wewnętrznej zadumy i powagi nad tajemnicami zbawienia, które wprowadzają w samo centrum środowiska Bożego. One w sumie stanowią treść przebywania na pustynnym odosob-

nieniu, by uczyć nas słuchania woli Bożej i wrażliwości na prawdziwe potrzeby drugiego człowieka.

Kolor fioletowy

Wielkopostną atmosferę przebywania człowieka na pustyni oddaje kolor krwi (czerwony) zmieszany z niebiańskim celem (niebieski), czyli: fiolet, znak żałoby i smutku, mozolnej pracy i udręki, typowej dla środowiska pustynnego, gdzie wszystko jest wybrakowane i o wszystkim trzeba walczyć, by w końcu cieszyć się owocami spotkania z Bogiem. Jest to zarazem znak przelania krwi Syna Bożego, który obniżył nam wyżyny błękitnego nieba. Właśnie tego koloru są szaty liturgiczne okresu wielkopostnego.

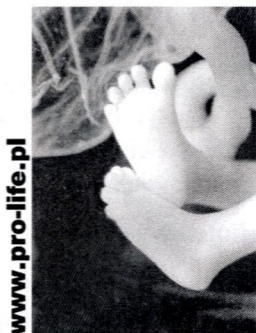
Nabożeństwo Drogi Krzyżowej i Gorkich Żalów

Trzy podstawowe działania wielkopostne, tj. post, jałmużna i modlitwa, są karmione treściami zbawczymi, dzięki którym dokonano się zbawienie. Chodzi tu o nabożeństwa wielkopostne, jako formy ciągłego przypominania o miłości Bożej względem człowieka; miłości, która oddała się na krzyżu za nasze grzechy. Relacja o tej miłości, tak pieczołowicie przechowywana w sercu Matki Jezusa, zachowała się w przekazach biblijnych, i jako taka była przedmiotem medytacji mnichów i ojców pustyni. Z czasem jednak w postaci uproszczonej i ludowej stała się treścią specjalnych nabożeństw wielkopostnych: rozważania Drogi krzyżowej Jezusa Chrystusa krzewione przez zakony żebracze (XII w.), oraz pobożne rozpamiętywania Męki Pańskiej w postaci tzw. Gorkich żalów zachowanych wyjątkowo w polskiej religijności od XVIII w.

Zróbmy wszystko, abyśmy w okresie Wielkiego Postu, w który wkraczamy po raz kolejny tego roku, wykorzystali czas nam dany i stworzyli atmosferę pustyni w naszym sercu. Posypmy nasze głowy popiołem i rozpocznijmy "krwawą" walkę z naszymi wadami, stosując oręż cnót, działań i nabożeństw wielkopostnych, by spotkać Boga w głębi serca.

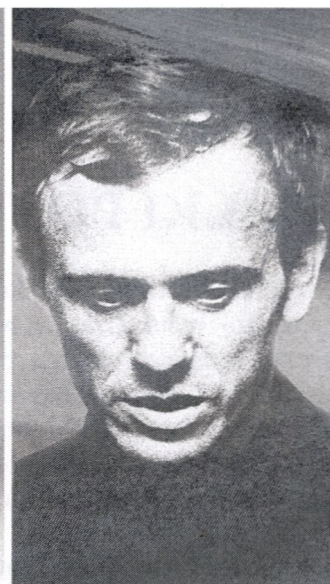
VIII edycja Konkursu

o nagrodę im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki
dla młodzieży w wieku od 14 do 19 lat

Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka, zajmujące się działalnością pro-life – obroną życia człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci, ogłasza konkurs na dzieło związane z obroną życia człowieka. Konkurs pod hasłem:

Pomóż ocalić życie bezbronnemu
zostanie rozstrzygnięty w III kategoriach

- ◆ **Literackiej:** wiersz, opowiadanie, nowela, reportaż,
- ◆ **Plastycznej:** plakat, grafika, malarstwo, fotografia, montaż, gabłota szkolna i parafialna,
- ◆ **Multimedialnej:** strona internetowa, film video, program radiowy, komputerowy program multimedialny.

Uwaga! Termin nadsyłania prac mija 19 grudnia 2011 roku.

Prace autorskie prosimy wraz z arkuszem zgłoszeniowym przysyłać pod adresem:
Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka, ul. Krowoderska 24/1, 31-142 Kraków.

Ogłoszenie wyników konkursu wraz z prezentacją prac i uroczyste przyznanie nagród nastąpi 24 marca 2012 r. na Jasnej Górze, podczas Pielgrzymki Obrońców Życia.

O wynikach konkursu poinformujemy laureatów listownie.

Wyniki zostaną także podane na naszej witrynie internetowej www.pro-life.pl

Za zajęcie I, II, III miejsca w każdej z kategorii przewidziano nagrody:

Miejsce I – 1500 zł, Miejsce II – 1200 zł, Miejsce III – 900 zł

Dodatkowymi wyróżnieniami dla autorów najciekawszych prac będą publikacje w wydawnictwach pro-life.

Fundatorem naród są: Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka i Wydawnictwo AZ z Krakowa, wydawca tygodników katolickich „Ola i Jaś” i „Dominik idzie do I Komunii Świętej” oraz miesięczników „Nasza Arka” i „Cuda i Łaski Boże”. W konkursie mogą także brać udział prace już, publikowane lecz nie wcześniej niż przed 30 września 2010 roku.

Arkusz zgłoszeniowy do konkursu: Pomóż ocalić życie bezbronnemu

Tytuł pracy:

Praca z kategorii:

Imię i nazwisko autora pracy:

Kontakt do autora pracy, tel.: e-mail:

Adres autora pracy:
ulica i numer kod pocztowy i miejscowość

Data i miejsce urodzenia:

Imię i nazwisko nauczyciela/katechety (opiekuna pracy):

Kontakt do opiekuna pracy, tel.: e-mail:

Nazwa i adres szkoły:

.....
ulica i numer kod pocztowy i miejscowość

Opinia opiekuna pracy:

.....

.....

Pracę konkursową oraz arkusz zgłoszeniowy **wraz z opinią opiekuna** prosimy przesać pod adresem:
Polskie Stowarzyszenie Obrońców Życia Człowieka, ul. Krowoderska 24/1, 31-142 Kraków.

Autor oświadcza, że praca konkursowa jest wynikiem jego pracy twórczej.

podpis autora

podpis opiekuna pracy

Witam Was Kochane Dzieci

W Środę Popielcową Kapłan posypał nam głowy popiołem i usłyszeliśmy słowa: „Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz”.

Co to ma znaczyć? Czy ksiądz ma rację? Ten popiół to bardzo mądra lekcja o wielkości i wspaniałości człowieka. Człowiek rzeczywiście jest najpiękniejszym stworzeniem Bożym i ukochanym jego dzieckiem. Wszystkie skarby ziemi są dla człowieka – ale nie na zawsze. Cały świat jest jego domem, ale też nie na zawsze. One staną się kiedyś tyle warte co popiół wobec wspaniałości jakie przygotował Bóg swoim dzieciom. Popiół na głowie i słowa kapłana mają w sobie ukrytą wielką radość. Każdy z nas przed

Bogiem jest jak odrobina popiołu, jak ziarenko prochu. A przecież te odrobinę tak Bóg ukochał, że nieustannie troszczy się o nas.

Myślę, że wiecie, że Środa Popielcowa rozpoczyna Wielki Post. Skończył się czas zabaw aby w ciszy popatrzeć na Krzyż Pana Jezusa, aby zobaczyć Jego wielką miłość do nas i uczyć się nią odzwajemniać.

Krzyż – to znak cierpienia i śmierci Pana Jezusa. Ale przede wszystkim jest to znak Jego zwycięstwa nad szatanem, nad grzechem i nad śmiercią. Krzyż opowiada ciągle o wielkiej miłości Chrystusa. Pomaga nam zwyciężać zło, dodaje odwagi i sił, pociesza. Uczy kochać i czynić dobrze.

Pomyśl w jaki sposób ty okażesz Panu Jezusowi swoją miłość. Może to będą dobre uczynki, a może post – nie będziesz oglądał telewizji, mniej czasu spędzisz przed komputerem, a może postarasz się poprawić ze swoich wad.

Przypominam również, że jest to okres w którym pan Jezus zaprasza cię na Swoją Drogę Krzyżową, na Gorzkie Żale, na rekolekcje – byś poszedł z Nim razem, byś uczył się od Niego być dobrym, byś umiał coraz bardziej kochać Boga i ludzi.

Dzień poważny, popielcowy,
Smutkiem niby mgłą snuty.
Kapłan sypie nam na głowy
Popiół, jako znak pokuty.

Wypowiada przy tym słowa
Upomnienia i przestrogi,
By za grzechy pokutować
I zawrócić ze złej drogi.

Boże, który jesteś w niebie,
Spójrz na nasze uniżenie !
Z żalem szczerym
prosimy Ciebie,
Daj nam grzechów odpuszczenie.

2 lutego W święto Ofiarowania Pańskiego – Matki Bożej Gromnicznej podczas Eucharystii o godz. 17.00 zostały pobłogosławione i rozdane modlitewniki dla dzieci klas drugich szkoły podstawowej, które przygotowują się do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej.

24 lutego odbył się II Etap XI Regionalnej Olimpiady Wiedzy o Wielkich Polakach. W tym roku uczestnicy konkursu przyglądali się postaci ks. kardynała Stefana Wyszyńskiego. Wzięło w nim udział 73 uczniów z 26 Gimnazjów. Część pisemna miała miejsce w Gimnazjum nr 4, które każdego roku gości uczestników Olimpiady. Następną część olimpiady miała miejsce w dolnym kościele naszej parafii, gdzie odbyła się wspólna modlitwa, poczęstunek i rozdanie nagród.

Oto wyniki rywalizacji:

1 miejsce: Beata Segin, Zespół Szkół w Besku, 58 punktów, (opiekun ks. Stanisław Babiarczyk)

2 miejsce: Karolina Zubik, Zespół Szkół w Besku, 56 punktów, (opiekun ks. Stanisław Babiarczyk)

3 miejsce: Diana Czubska, Zespół Szkół w Grabownicy, 53 punkty, (opiekun ks. Zbigniew Kurko)

4 miejsce: Aleksandra Kopczak, Gimnazjum nr 4 w Sanoku, 53 punkty, (opiekun Pani Krystyna Szwan)

5 miejsce: Przemysław Golonka, Zespół Szkół w Bukowsku, 52 punkty, (opiekun ks. Marek Kapłon)

W dniu 22 lutego w Sanoku w parafii Chrystusa Króla odbyło się spotkanie formacyjne kapłanów – asystentów i prezesów Akcji Katolickiej z księdzem abpem Józefem Michalikiem.

Spotkanie rozpoczęła wspólna modlitwa. Następnie zebrani wysłuchali referatu prezesa Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej Archidiecezji Przemyskiej p. Kazimierza Kryli, który przedstawił ogólne dane o Akcji Katolickiej i omówił zadania prezesa w Akcji Katolickiej, zarówno na szczeblu diecezjalnym jak i parafialnym.

Kolejnym mówcą był ks. prałat Józef Niżnik, Diecezjalny Asystent Akcji Katolickiej. W swoim referacie omówił miejsce i rolę asystenta kościelnego w Akcji Katolickiej na szczeblu diecezjalnym i parafialnym. Przypomnił, że (...) uformowanie Akcji Katolickiej zaczyna się od serca kapłana (...) i że, to „kapłan nieustannie tworzy Akcję Katolicką”. Po przerwie ks. Arcybiskup wy-

Wydarzyło się ..

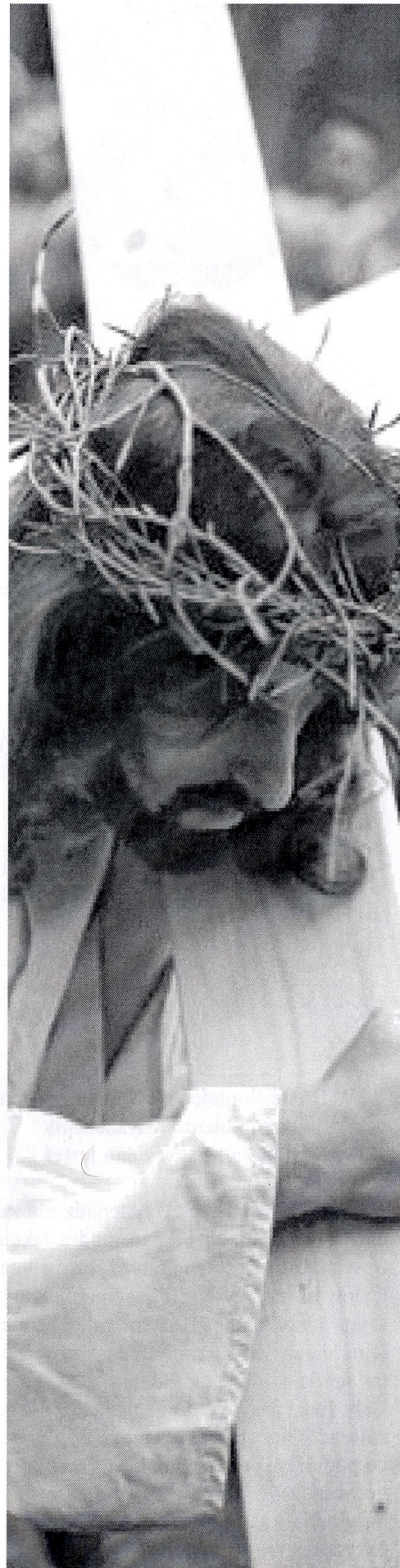
głosił referat na temat „Współpraca kapłanów i świeckich w Akcji Katolickiej, środkiem budowania komunii z Bogiem.” Powiedział między innymi: „Nie możemy się bać wyzwań społecznych. Kapłani – asystenci jak i członkowie świeccy muszą wspólnie wyszukiwać pól pracy (...) bo jest możliwość rozwiązania pewnych wezwań, jeżeli tylko będziemy chcieli tego”. Przypomnił, że „nasza wiara powinna być z wyboru” oraz (...) że „mamy uświęcać się w takich warunkach, w jakich żyjemy”. Kończąc wystąpienie, powiedział, że „wszyscy musimy poczuć się odpowiedzialni za ten świat” (...) i że „trzeba widzieć znak nadziei w ożywianiu wiary i oczekiwać dojrziałych owoców komunii.”

Na zakończenie spotkania, zebrani odmówili modlitwę „Anioł Pański” a ksiądz Arcybiskup udzielił wszystkim pasterskiego błogosławieństwa. W spotkaniu uczestniczyło 200 osób, w podobnym spotkaniu w Przemyślu w dniu 21 lutego brało udział 350 osób. Zapraszamy do obejrzenia zdjęć zamieszczonych na stronie internetowej przemyskiej Akcji Katolickiej.

7 marca w naszej parafii odbyło się spotkanie kapłanów w ramach kongregacji wiosennych. Wątek wiodącym był temat homilii katechizmowych, których głoszenie w parafiach naszej Archidiecezji planowane jest na przyszły rok duszpasterski. Przewodnikiem po tym zagadnieniu, a zarazem świadkiem i autorem całego cyklu kazań, który podzielił się swoim doświadczeniem był ks. prof. dr hab. Edward Staniek. Kreśląc fundament niezbędny do owocnego głoszenia prawd katechizmowych, ksiądz Profesor udzielił kapłanom wielu cennych wskazówek. Na zakończenie kongregacji ks. prał. Andrzej Skiba, ojciec duchowny kapłanów, przywołując postacie Papieża Piusa IX, Jana Pawła II i św. Józefa w imieniu wszystkich zgromadzonych złożył Księdzu Arcybiskupowi, z okazji zbliżających się imienin podziękowanie za świadectwo miłości do Kościoła, pracy dla dobra diecezji i oddania Chrystusowi.

9 marca Środą Popielcową i obrzędem posypania głów popiołem rozpoczęła się

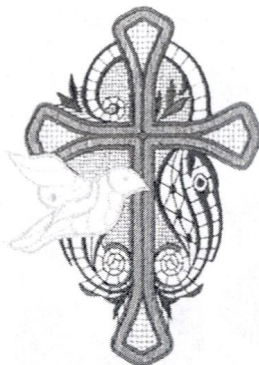
w całym Kościele okres Wielkiego Postu, który ma być dla nas okazją do nawrócenia i przemiany i dobrego przygotowania do zbliżających się Świąt Wielkanocnych.

W MINIONYM MIESIĄCU

przyjęli sakrament Chrztu św.:

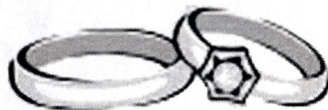
Adam Dzoń
Piotr Draguła
Antonina Nazarko
Wiktoria Kędra
Dominik Tokarski
Dawid Potenta
Jagoda Pietrzak

„Postępujcie zawsze jak dzieci światłości i trwajcie w wierze”

stanęli na ślubnym kobiercu:

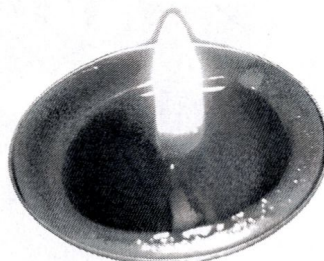
Piotr Stasicki i Iwona Kurowska
Wojciech Nazarko i Patrycja Poniatowska

„Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił ten związek i dał małżonkom łaskę wytrwania”

odeszli do wieczności:

Irena Szydłowska
Janina Oklejewicz
Mieczysław Żebracki
Adam Husak
Mieczysław Serwiński
Janusz Świtalski
Wanda Zapotoczna

„Dobry Jezu, a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie. Amen.”

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

**Porady udzielane są w środy po wieczornej Mszy św.
w bibliotece parafialnej:**

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog
trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

NIEODPŁATNE KOREPETYCJE Z MATEMATYKI DLA UCZNIÓW

Każdy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.

**Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza
Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.**

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy**

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
wieczorna Msza św. jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego:

(udzielany w miesiącu: pierwsza sobota g.18 i trzecia niedziela g.11.30)

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego
- zaświadczenie dla chrzestnych z parafii ich zamieszkania

sakramentu małżeństwa:

(minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej)

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów - spotkania w pierwszy poniedziałek miesiąca o godz. 17⁰⁰)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej, gimnazjum i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z USC (ważne 3 mies.)

pogrzebu:

- akt zgonu z USC

**Do udzielenia chrztu, ślubu
i pogrzebu poza własną parafią
potrzebna jest pisemna zgoda
swojego duszpasterza.**

„PRZEZ WIARĘ ZAKORZENIENI W CHRYSZTUSIE”

SPOTKANIE MŁODYCH

ARCHIDIECEZJI PRZEMYSKIEJ
Sanok, 15-17 kwietnia 2011 r.

Piątek – 15 kwietnia:

- 12.00 – 17.00 Zgłoszenia w recepcjach
- 18.30 – Zawiązanie wspólnoty w kościołach stacyjnych i celebrowanie nabożeństwa: Wejdz do namiotu spotkania (por. Wj 33, 7-19)

Sobota – 16 kwietnia:

- 8.30 – Msze św. w kościołach stacyjnych, grupy dzielenia
- 14.00 – 18.00 Spotkania z cyklu „Dumni z Ewangelii”
 - rozmowy o wyborach życiowych,
 - adoracja Najświętszego Sakramentu,
 - spotkanie z egzorcystą,
 - koncert zespołu „Stróże Poranka”,
 - „Oratorium” w wykonaniu Sanockiego Zespołu Wokalnego „Soul” i Diakonii Muzycznej
- 19.00 – Nabożeństwo Adoracji Krzyża (kościół pw. Chrystusa Króla)

Niedziela – 17 kwietnia:

- 8.30 – Jutrznia – modlitwa poranna (sale parafialne, szkoły)
- 11.00 – Obrzęd poświęcenia Palm (plac przy Farze), procesja z palmami na rynek, Eucharystia i przekazanie znaku misji – przewodniczy Ks. Abp Celestino Migliore Nuncjusz Apostolski w Polsce; Słowo Boże wygłosi Ks. Abp Józef Michalik, Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Dokładne informacje:

www.mlodziem.przemyska.pl

